

Skatteforskydningen vil da ikke blive meget stor, naar vi holder os til det samme Beløb.

Derimod mener jeg, at der kan være Rimelighed i at fiksere Skattebeløbene eller i alt Fald den Procent, hvormed de maa udskrives i Kommunerne. Paa Landet er man mange Steder oppe paa meget betydelige Skatter paa Ejendomme. Der er enkelte Steder, hvor det er $\frac{2}{3}$, tidligere var der endog Steder, hvor det var $\frac{3}{4}$. Det stammer rimeligvis fra en Tid, hvor Fordelingen efter Hartkorn var et forholdsvis godt Grundlag og næsten kunde bruges som det eneste. I Byerne har man derimod ikke Grundskatter i nogen betydelig Udstrækning. Man har i nogle Byer kommunal Ejendomsskyld, i andre ikke. Jeg ønsker ikke store Omvæltninger paa det Omraade. Jeg mener, at der i Loven maa fastsættes en Begrænsning af den Procent, hvormed man kan paalægge Grundskat i Byerne. Gud bevares, havde man indført denne Skat for Byernes Vedkommende, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen bemærkede, og derved forhindret den Formueforøgelse, der fremkom ved at besidde Grundene i en Tid, hvor alting steg, ja, saa skulde man have ladet Skatten følge med, saa kunde der have været nogen Mening i det. Det er nu for en Del udlignet ved Køb og Salg, men nu pludselig at kaste nye store Grundskatter ud over Byerne vil virke som en Ekspropriation overfor de nuværende Ejendomsbesiddere, og noget saadant bør ikke ske. Jeg ønsker Grundskatten fikseret og fastsat den Procent, som man kan gaa til i Byerne, og det bør være en lav Procent. Jeg ønsker ogsaa, at det bestemmes, at man paa Landet ikke kan gaa til en højere Procent end den, man har, og der vil vist være Rimelighed i, at Maksimalprocenten gaar nedad. Der tales saa ofte om de forfærdelige Skatter, man har i Byerne, og om de store Skatteprocenter, men vi har jo omtrent lige saa store Skatter paa Landet, naar vi tager alle Skatterne paa Ejendomme, Formue og Indkomst. Til Amtet svarer vi Skat udelukkende gennem Ejendomsskyld og til Kommunen gennem Ejendomsskyld og Indkomstskat, og er Fordelingen af Beløbet paa Ejendomme de $\frac{2}{3}$, kan man meget godt have en lav Skatteprocent og dog svare meget betydelige Skatter. Derfor vil jeg hævde, at Skatterne paa Landet, naar vi tager begge Kommuner, Amtskommune og Sognekommune, gennemgaaende er lige

saa store som i Byerne. Der er for øvrigt ogsaa Uligheder, som jeg kun lige kan strejfe ved denne Løjlighed. Jeg mener, det er meget forkert, at Byerne ikke er under Amtskommunen. Det er Tilfældet for et Par Amter indenfor den danske Stats Omraade, nemlig Bornholm og Færøerne, og det var Tilfældet i Slesvig, men det er nu forandret efter Anbefaling herfra, saaledes at By og Land nu er delt. Det er uheldigt, mener jeg, og det giver en Ulighed; jeg tror saamænd ogsaa godt, Byerne kunde trænge til i mange Tilfælde at staa under det mere nærliggende Tilsyn, som Amtsrådet kan udøve, i Stedet for det mere ubestemte og i alt Fald til forskellig Tid stærkt forskelligt virkende Tilsyn fra Indenrigsministeriet. Der tales saa tidt om et godt Forhold mellem By og Land. Der er utvivlsomt visse Ting, der skulde jævnes, og dertil hører, mener jeg, at Byerne kommer under Amtskommunen. Saa skulde maaske andre Beskatningsforhold ændres, f. Eks. Skatten paa de kooperative Foretagender, men det er altid saadan, at den ene vil een Ting, den anden en anden, og saa naar man vel ingenting. Jeg tror, det vilde bidrage meget til at faa skabt et ensartet Grundlag for By og Land ogsaa med Hensyn til Beskatningen, om ogsaa Byerne var inde under Amtskommunen. Der er heller ikke megen Mening i at ligne Sygehusudgifter og den Slags Ting paa Grundværdien alene.

Hvad endelig angaar det Princip, som indeholdes i nærværende Lovforslag, Værdistigningsskatten, stiller jeg mig meget reserveret overfor det, og Indførelse af en kommunal Værdistigningsafgift er jeg en absolut Modstander af. En Værdistigningsafgift til Staten under Hensyn til det offentliges Foranstaltninger kan der naturligvis være nogen Mening i, og man plejer at anføre som et straalende Eksempel Anlægget af Esbjerg Havn. Jeg tror ikke, jeg har overværet noget Georgeismøde i Landet, uden at dette Eksempel har figureret dèr, men dette Spørgsmaal kunde meget let være løst paa en helt anden Maade, nemlig ved at Staten havde købt eller eksproprieret de Par Bøndergaarde, som laa ved Esbjerg Havn i 1867, paa den Maade har Staten jo baaret sig ad ved de nye Vestkysthavne, idet man har eksproprieret de nærliggende Arealer. Men disse Penge, som er ofret paa Esbjerg, er jo ikke tabt, utvivlsomt har Esbjerg, de mange Mennesker, som efterhaanden har samlet sig dèr, betalt Havnen ved den direkte og indirekte Beskatning igennem alle disse Aar;